

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Bruni, G. De Bellis og G. Palmieri, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331, s. 11), og artikel 1 i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om merværdiafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område — tilbagebetaling af moms til en afgiftspligtig person, som har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i Italien

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har på området for tilbagebetaling af merværdiafgift til en afgiftspligtig person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i den berørte medlemsstat, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, og artikel 1 i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, idet den forpligter en afgiftspligtig person, der har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i Italien, og som i løbet af den omhandlede periode har gennemført levering af varer eller ydelser i Italien, til at ansøge om tilbagebetaling af den indgående merværdiafgift efter de procedurer, der er fastsat i nævnte direktiver, frem for at fradrage den, når den erhvervelse, som ansøgningen om tilbagebetaling af denne afgift vedrører, ikke er foretaget med dette faste forretningssted som mellemled, men direkte af denne afgiftspligtige persons hovedforretningssted.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton og Business srl mod Comune di Casoria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien)

(Sag C-254/08) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 2006/12/EF — artikel 15, litra a) — omkostninger til bortskaffelse af affald ikke fordelt på grundlag af det faktisk frembragte affald — forenelighed med princippet om, at forureneren betaler)

(2009/C 220/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton og Business srl

Sagsøgt: Comune di Casoria

Procesdeltager: Azienda Speciale Igiene Ambientale (ASIA) SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — fortolkning af artikel 15 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39) — national ordning, der ikke fordeler omkostningerne til bortskaffelse af affald på grundlag af produktion eller besiddelse af affald — forenelighed med »forureneren betaler«-princippet

Konklusion

Artikel 15, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF om affald skal fortolkes således, at den ikke på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin er til hinder for nationale bestemmelser, der med henblik på finansiering af en ordning med håndtering og bortskaffelse af dagrenovation foreskriver en afgift, der beregnes på grundlag af et skøn over den affaldsmængde, der frembringes af brugerne af ordningen, og ikke på grundlag af den affaldsmængde, som disse rent faktisk frembringer og overlader til indsamling.

Det påhviler imidlertid den forelæggende ret på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder, som den har fået forelagt, at efterprøve, om den i hovedsagen omhandlede afgift på bortskaffelse af dagrenovation i fast form fører til, at visse »indehavere«, i det foreliggende tilfælde hotelvirksomheder, pålægges udgifter, der er klart uforholdsmæssige i

forhold til de affaldsmængder eller til karakteren af det affald, som disse kan frembringe.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — straffesag mod Tomasz Rubach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Kościanie — Republikken Polen)

(Sag C-344/08) (¹)

(Beskyttelse af arter af vilde dyr og planter — arter opført i bilag B til forordning (EF) nr. 338/97 — bevis for lovligheden af anskaffelsen af eksemplarer af disse arter — bevisbyrde — uskyldsformodning — ret til forsvar)

(2009/C 220/22)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Kościanie

Part i hovedsagen

Tomasz Rubach

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sąd Rejonowy w Kościanie — fortolkning af artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61, s. 1) — begrebet »bevis« for den lovlige anskaffelse af eksemplarer af de i bilag B opførte arter

Konklusion

Artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed skal fortolkes således, at inden for rammerne af en straffesag, hvor en person er tiltalt for at have overtrådt denne bestemmelse, kan alle de bevismidler, som efter de processuelle bestemmelser i den berørte medlemsstat kan anvendes i lignende sager, i princippet anvendes med henblik på at vurdere lovligheden af anskaffelsen af eksemplarer af dyrearter, der er opført i forordningens bilag B. Henset til princippet om uskyldsformodning råder en sådan person over ethvert middel, der kan bevise, at han lovligt er kommet i besiddelse af de nævnte eksem-

plarer i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i nævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-574/08) (¹)

(Det indre marked — frie kapitalbevægelser — bekæmpelse af svig og af hvidvaskning af penge)

(2009/C 220/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Peere og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved D. Haven, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang (EUT L 214, s. 29)

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.